

DECIZIA nr...../.....
privind solutionarea contestatiei formulata de
X,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti a fost sesizata de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti cu adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de **X**, cu sediul in x, prin imputerniciti, x.

Obiectul contestatiei inregistrata la AFCN sub nr. x, il constituie Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x emisa de AFCN, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei.

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) si (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, coroborate cu art. 23 din Directiva 2008/9/CEE din data de 12 februarie 2008, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **X**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezulta urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, societatea aduce urmatoarele argumente:

A achizitionat marfuri constand in animale vii si furaje pentru asigurarea hranei acestora de la x SRL si x SA, ambele cu sediul in Romania.

Animalele vii au fost exportate in afara spatiului Uniunii Europene, catre x, cu sediul in Emiratele Arabe Unite.

In temeiul Directivei nr. 2008/9/CE a solicitat rambursarea TVA aferenta achizitiei de animale vii, inasa organul fiscal a respins in mod nelegal rambursarea TVA solicitata, pentru simplul motiv ca societatea ar trebui sa fie inregistrata in scopuri de TVA in Romania, ceea ce contravine jurisprudentei CJUE (C-242/19 Chep Equipment Pooling NV).

In cuprinsul Directivei 2006/112/CE din 28.11.2006 nu este prevazuta conditia invocata de AFCN.

Decizia atacata incalca si principiul suprematiei dreptului UE asupra dreptului national al statelor membre, principiului efectului direct si principiul aplicabilitatii imediate.

In concluzie, societatea solicita admiterea contestatiei.

II. Prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x, AFCN a respins la rambursare TVA in suma de x lei solicitata de **X** prin cererea de rambursare nr. x, pe motiv ca aceasta avea obligatia de a se inregistra in scopuri de TVA in

Romania pentru operatiunile desfasurate, conform dispozitiilor art. 302 alin 1 lit a), art. 316 alin 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal si pct. 72 alin 1 lit b) din Normele metodologice de aplicare a art. 302 din Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 1/2016.

Se retine ca TVA inscrisa in facturile fiscale cuprinse in cererea de rambursare respectiva este aferenta:

- achizitiei de furaje de la SC X SRL – TVA in suma de x lei (factura nr. x);
- achizitiei de animale vii (ovine) de la societatea X SRL din Romania, animalele fiind, ulterior, exportate in Emiratele Arabe Unite (factura nr. x).

III. Luand in considerare documentele existente la dosarul cauzei, constatarile organului fiscal, sustinerile societatii si prevederile legale pe perioada supusa verificarii se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca contestata are dreptul la rambursarea TVA in suma de x lei, in conditiile in care aceasta avea obligatia de a se inregistra in scopuri de TVA in Romania.

In fapt, prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x, organul fiscal a respins la rambursare TVA in suma de x lei aferenta perioadei 01.01.2019 – 31.03.2019, solicitata prin cererea nr. x, intrucat, din analiza documentelor puse la dispozitie de societatea nerezidenta, s-a constatat ca aceasta avea obligatia de a se inregistra in scopuri de TVA in Romania, conform art. 316 alin 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

In drept, potrivit art. 302 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal si ale pct. 72 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 1/2016:

Codul fiscal:

"Art. 302 - Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România și rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România

(1) În condițiile stabilite prin normele metodologice:

a) persoana impozabilă nestabilă în România, care este stabilită în alt stat membru, **neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România**, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii, efectuate în România."

Norme metodologice:

"72. (1) În baza art. 302 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă nestabilă în România, dar stabilită în alt stat membru poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) **pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal;**

c) **pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României,** cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c) - n), art. 295 alin. (1) lit. c) și art. 296 din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(2) **Nu se rambursează:**

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) **taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 294, 295 și 296 din Codul fiscal;**

c) taxa pe valoarea adăugată facturată agențiilor de turism, inclusiv turoperatorilor, care aplică regimul special de taxă, conform echivalentului din alt stat membru al art. 311 din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 301 din Codul fiscal.

(3) Se rambursează oricărei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri/servicii, inclusiv taxa aferentă importurilor, efectuate în România, în măsura în care bunurile și serviciile respective sunt utilizate pentru următoarele operațiuni:

a) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

b) operațiuni efectuate către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2) - (6) din Codul fiscal;

c) prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c) - n), art. 295 alin. (1) lit. c) și art. 296 din Codul fiscal.

(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 297, 298 și 299 din Codul fiscal. (...)

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, inclusiv copii de pe documentele prevăzute la alin. (11), de la solicitant sau de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, după caz, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informații

suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original ori în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică. (...)

(34) Prevederile alin. (1) - (33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 44 din 20 februarie 2008, și ale Directivei 2010/66/UE a Consiliului din 14 octombrie 2010 de modificare a Directivei Consiliului 2008/9/CE de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 275 din 20 octombrie 2010."

Conform dispozițiilor legale de mai sus, persoanele impozabile nerezidente și care nu sunt stabilite în România beneficiază de rambursarea TVA aferentă importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii, efectuate în România, dacă sunt îndeplinite mai multe condiții, printre care și condițiile cumulative referitoare la: inexistența sediului activității economice/sediului fix în România, **la neînregistrarea sau inexistența obligației înregistrării în scopuri de TVA în România** și la neefectuarea de operațiuni impozabile în România, respectiv neefectuarea de livrări de bunuri sau prestări de servicii ce se consideră ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția operațiunilor anume precizate în lege.

De asemenea, pentru a beneficia de rambursarea TVA este necesar ca operațiunile constând în livrări de bunuri sau prestări de servicii să fie impozabile în România, în caz contrar TVA solicitată aparând ca fiind facturată incorect și, în consecință, nerambursabilă.

În speta, prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. x, AFCN a respins la rambursare TVA în suma de x lei aferentă perioadei 01.01.2019 – 31.03.2019, solicitată de X prin cererea de rambursare nr. x, pe motiv că aceasta avea obligația de a se înregistra în scopuri de TVA în România pentru operațiunile desfășurate, conform dispozițiilor art. 302 alin 1 lit a), art. 316 alin 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal și pct. 72 alin 1 lit b) din Normele metodologice de aplicare a art. 302 din Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 1/2016.

Se reține că TVA înscrisă în facturile fiscale cuprinse în cererea de rambursare respectivă este aferentă:

- achiziției de furaje de la SC X SRL – TVA în suma de x lei (factura nr. x);
- achiziției de animale vii (ovine) de la societatea X SRL din România, animalele fiind, ulterior, exportate în cursul lunii martie 2019, în Emiratele Arabe Unite (factura nr. x), **aspect necontestat de către societate**.

În ceea ce privește obligația persoanelor impozabile care nu sunt stabilite în România de a se înregistra în scopuri de TVA în România înainte de efectuarea de

livrări de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene sunt aplicabile dispozițiile art. 294 alin 1 lit b) și 316 alin 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, potrivit carora:

“**Art. 294** - Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare și pentru transportul internațional și intracomunitar

(1) Sunt scutite de taxă:

a) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene de către furnizor sau de altă persoană în contul său;

b) **livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene de către cumpărătorul care nu este stabilit în România sau de altă persoană în contul său**, cu excepția bunurilor transportate de cumpărătorul însuși și care sunt folosite la echiparea ori alimentarea ambarcațiunilor și a avioanelor de agrement sau a oricărui altui mijloc de transport de uz privat. (...)

“**Art. 316** (4) O persoană impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 266 alin. (2) și nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform prezentului articol **va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente pentru operațiuni realizate pe teritoriul României care dau drept de deducere a taxei**, altele decât serviciile de transport și serviciile auxiliare acestora, **scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c) - n), art. 295 alin. (1) lit. c) și art. 296, înainte de efectuarea respectivelor operațiuni, cu excepția situațiilor în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 307 alin. (2) - (6)**. Persoana impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 266 alin. (2) și nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform prezentului articol poate solicita înregistrarea în scopuri de TVA dacă efectuează în România oricare dintre următoarele operațiuni:

a) importuri de bunuri;

b) operațiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), dacă optează pentru taxarea acestora, conform art. 292 alin. (3);

c) operațiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opțiune, conform art. 292 alin. (3).”

Nu pot fi retinute în soluționarea favorabilă a cauzei argumentele societății referitoare la faptul că, suplimentar față de ceea ce prevede Directiva 2006/112/CE și Directiva 2008/9/CE, legislația națională în domeniul TVA, respectiv pct. 72 alin 1 din normele metodologice de aplicare a art. 302 alin 1 lit a) din Codul fiscal, prevede condiția ca pe parcursul perioadei de rambursare persoana impozabilă să nu fie înregistrată și nici să nu fie obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, având în vedere următoarele aspecte:

1. Potrivit considerentului (59) al Directivei 2006/112:

„Este necesar, în anumite limite și sub rezerva anumitor condiții, **ca statele membre să poată introduce sau continua să aplice măsuri speciale de derogare de la prezenta directivă**, cu scopul de a simplifica perceperea taxei sau **de a preveni anumite forme de evaziune fiscală sau fraudă**.”

iar, conform articolului 273 primul paragraf din Directiva 2006/112:

„**Statele membre pot impune alte obligații pe care le consideră necesare pentru a asigura colectarea în mod corect a TVA și a preveni evaziunea**, sub rezerva

cerinței de tratament egal al operațiunilor interne și operațiunilor efectuate între statele membre de către persoane impozabile și cu condiția ca respectivele obligații să nu genereze, în comerțul între statele membre, unele formalități în legătură cu trecerea frontierelor.”

2. Conform punctului de vedere al Direcției generale de legislație fiscală și reglementări vamale și contabile din cadrul MFP exprimat prin adresa nr. x, înregistrată la DGRFPB sub nr. x:

„(...) În contextul transpunerii prevederilor Directivei 2008/9/CE s-a luat decizia reglementării rambursării TVA în temeiul acestei directive doar către persoanele nestabilite și neînregistrate în scopuri de TVA în România.

Această decizie a avut în vedere ca independent de faptul ca o persoană impozabilă este stabilită sau nu într-un alt stat membru decât cel în care are sediul activității sale economice, legislația în domeniul TVA prevede o serie de operațiuni pentru care aceasta are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în alt stat membru.

Astfel, în condițiile în care o persoană impozabilă este înregistrată în scopuri de TVA în România, obligațiile declarative ale contribuabilului și procedura de rambursare a TVA este diferită și se realizează numai prin intermediul decontului de TVA, pe care persoana impozabilă îl depune în calitate de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA la autoritățile fiscale din România.

Ori tocmai, având în vedere posibilitatea apariției unor situații în care o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, dar care este înregistrată în scopuri de TVA în România, ar fi făcut uz de dreptul la rambursarea TVA atât în temeiul Directivei 2008/9/CE, cât și prin decontul de TVA, s-a adoptat această măsură în legislația națională.

Astfel, **obiectivul urmărit de autoritățile fiscale române prin această măsură a fost de a preveni riscul solicitării aceleiași sume reprezentând TVA de către unele persoane, respectiv atât în baza decontului de TVA, cât și în temeiul Directivei 2008/9/CE.**

Intrucât competența privind procedura de rambursare a TVA conform Directivei 2008/9/CE (art. 302 din Codul fiscal), respectiv pe baza decontului de TVA (art. 301 din Codul fiscal), revine unor organe fiscale diferite, înțelegem ca administrativ ar fi fost dificil de gestionat un astfel de sistem, acesta fiind principalul motiv pentru care s-a decis implementarea de această manieră a Directivei în legislația națională.

Precizăm în acest context ca **România nu a avut niciodată intenția de a nu rambursa TVA către persoanele care au acest drept, ci de a institui mecanisme diferite de rambursare** (în temeiul Directivei 2008/9/CE – art. 302 din Codul fiscal sau pe baza de decont de TVA – art. 301 din Codul fiscal). (...)

Legislația nu a fost încă amendată și nici nu au fost elaborate proceduri pentru aplicarea hotărârii CJUE (Hotărârea pronunțată în cauza C-242/19 Chep Equipment Pooling NV) **în perioada anterioară pronunțării acesteia.** (...)

Mentionăm ca la această opinie a achiesat și Direcția generală juridică din cadrul instituției noastre. (...)

3. In ceea ce priveste efectul retroactiv al unor hotarari pronuntate de CJUE, avand in vedere ca acesta este menit sa asigure, pe langa o **aplicare uniforma a dreptului UE**, si **protectia particularilor**, sunt relevante pct 36 si pct 37 din Hotararea CJUE in cauza C-605/15 Aviva:

„36. In ceea ce priveste perioadele fiscale care nu sunt inchise definitiv, trebuie amintit ca, potrivit unei jurisprudente constante, o directiva nu poate, prin ea insasi, sa creeze obligatii in sarcina unui particular si, prin urmare, nu poate fi invocata ca atare impotriva sa (a se vedea in special Hotararea din 19 aprilie 2016, DI, C-441/14, pct 30 si jurisprudenta citata). (...)

37. In plus, obligatia instantei nationale de a se referi la continutul unei directive atunci cand interpreteaza si aplica normele relevante de drept intern este limitata de principiile generale de drept, in special de principiile securitatii juridice si neretroactivitatii, si nu poate fi utilizata ca temei pentru o interpretare „contra legem” a dispozitiilor de drept national (a se vedea in acest sens Hotararea din 15 aprilie 2008, imapct, C-268/06, pct 100).”

Altfel spus, prevederile unei directive, asa cum au fost interpretate de hotararea CJUE, nu pot avea efecte directe fata de un particular atata timp cat creaza obligatii in sarcina particularului.

Prin urmare, **pana la amendarea legislatiei fiscale nationale, in sensul interpretarii CJUE in cauza C-242/19 Chep Equipment Pooling NV, tratamentul TVA aferent operatiunilor in discutie este cel reglementat de dispozitiile in vigoare ale Codului Fiscal.**

In acelasi sens este si punctul de vedere al Directiei generale de legislatie Cod fiscal si reglementari vamale din cadrul MFP exprimat prin adresa nr. x, intr-o speta similara, atasat atasat la dosarul cauzei.

4. Referitor la invocarea principiului suprematiei dreptului UE asupra dreptului national al statelor membre, principiului efectului direct si principiul aplicabilitatii imediate:

Conform explicatiilor ce se regasesc pe site-ul <https://eur-lex.europa.eu>:

“Efectul direct al dreptului european este, alături de principiul supremației, un principiu fundamental al dreptului european. Acesta a fost consacrat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) și permite persoanelor fizice să invoce în mod direct dreptul european în fața instanțelor, independent de existența unor acte în dreptul național. Principiul efectului direct garantează astfel aplicabilitatea și eficacitatea dreptului european în țările UE.

Cu toate acestea, CJUE a definit mai multe condiții care trebuie îndeplinite pentru ca un act juridic european să se poată aplica în mod direct. În plus, efectul direct al unui act poate să privească numai relațiile între o persoană fizică și o țară a UE sau să fie extins la relațiile între toate persoanele fizice.

*Efectul direct al dreptului european a fost consacrat de Curtea Europeană de Justiție, în hotărârea Van Gend en Loos din data de 5 februarie 1963. În această hotărâre, Curtea afirmă că dreptul european nu generează numai obligații pentru țările UE, ci și drepturi pentru persoanele fizice. Astfel, persoanele fizice pot să se prevaleze de aceste drepturi și să invoce în mod direct normele europene **în fața instanțelor***

naționale și europene. Totuși, nu este necesar ca țara din UE să reia norma europeană în cauză în sistemul său juridic intern.

În ceea ce privește legislația primară, și anume textele cele mai importante din ordinea juridică europeană, Curtea de Justiție a stabilit în hotărârea Van Gend en Loos principiul efectului direct. Cu toate acestea, ea a indicat drept condiție ca **obligățiile să fie precise, clare, necondiționate și să nu necesite măsuri complementare, cu caracter național sau european.**

În hotărârea Becker (hotărârea din 19 ianuarie 1982), **Curtea de Justiție refuză efectul direct în cazul în care țările posedă o marjă de apreciere referitoare la punerea în aplicare a dispoziției vizate** (hotărârea din data de 12 decembrie 1990, Kaefer și Procacci), indiferent cât de mică este această marjă.”

Or, în speta:

- **“obligatia”**, respectiv eliminarea condiției prevăzută la art. 302 alin 1 lit a) din Codul fiscal referitoare la lipsa obligației de înregistrare în scopuri de TVA în România a persoanei impozabile nerezidente pe parcursul perioadei de rambursare, **este condiționată și necesită măsuri (proceduri) complementare**, căta vreme competența privind procedura de rambursare a TVA conform Directivei 2008/9/CE (art. 302 din Codul fiscal), respectiv pe baza decontului de TVA (art. 301 din Codul fiscal), revine unor organe fiscale diferite, iar acest aspect determină adoptarea unei multitudini de măsuri, inclusiv administrative;

- așa cum am arătat anterior, până la amendarea legislației fiscale naționale, în sensul interpretării CJUE în cauza C-242/19 Chep Equipment Pooling NV, organul de soluționare a contestației, are obligația de a ține cont de tratamentul TVA aferent operațiunilor analizate, reglementat de dispozițiile în vigoare ale Codului Fiscal.

Prin urmare:

a. Întrucât societatea nerezidentă a realizat în România operațiuni pentru care avea obligația înregistrării în scopuri de TVA în România, conform art. 316 alin 4, respectiv art. 302 din Codul fiscal, nu poate solicita rambursarea taxei în baza Directivei 2008/9/CE.

Însă, ulterior îndeplinirii tuturor procedurilor legale în vederea înregistrării în scopuri de TVA în România, aceasta poate beneficia, printre altele, și de dreptul de deducere a TVA aferentă achizițiilor destinate realizării operațiunilor sale care dau drept de deducere a taxei, în condițiile respectării prevederilor art. art. 297, 298 și 299 din Codul fiscal, inclusiv de dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate de persoană impozabilă nestabilită înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, precum și de dreptul de rambursare a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în deconturile de TVA depuse de la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 301 din Codul fiscal, potrivit căruia:

„Art. 301 - Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeași perioadă, a luat naștere și poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 297 - 300.

(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 299 , **persoana impozabilă își poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții și formalități sau printr-un decont ulterior**, dar în cadrul termenului de prescripție prevăzut în Codul de procedură fiscală. Prin excepție, în cazul în care pe perioada inspecției fiscale la furnizori organul fiscal a stabilit TVA colectată pentru anumite operațiuni efectuate în perioada supusă inspecției fiscale, beneficiarul respectivelor operațiuni are dreptul să deducă taxa înscrisă în factura de corecție emisă de furnizor chiar dacă termenul de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale s-a împlinit. În acest caz, dreptul de deducere poate fi exercitat în cel mult un an de la data primirii facturii de corecție, sub sancțiunea decăderii.”

b. Faptul ca societatea contestatara nu s-a inregistrat in scopuri de TVA in Romania inainte de efectuarea operatiunilor in cauza (livrarea in afara tarilor membre UE, in speta Emiratele Arabe Unite, de animale vii achizitionate din Romania), astfel incat sa uzeze de dreptul conferit de legislatia nationala de a solicita la rambursare, prin decontul de TVA, taxa achitata pentru achizitiile efectuate in Romania in perioada 01.01.2019 – 31.03.2019, ci a decis sa solicite la rambursarea taxei in temeiul Directivei 2008/9/CE, **nu poate fi interpretat ca un refuz al autoritatilor fiscale romane de a rambursa TVA.**

Prin urmare, **ulterior inregistrarii in scopuri de TVA in Romania, aceasta are posibilitatea de a aplica prevederile referitoare la exercitarea dreptului de deducere a TVA, inclusiv pentru achizitiile efectuate inainte de inregistrarea in scopuri de TVA** (atat pentru achizitia de animale vii, conform facturii nr. x emisa de X SRL, cat si pentru achizitia de furaje, conform facturii nr. x emisa de X SRL), inasa cum a fost aratat anterior, prin decontul de TVA depus conform dispozitiilor art. 301 din Codul fiscal si nu prin cererea de rambursare depusa in temeiul dispozitiilor art. 302 alin 1 din acelasi act normativ.

Avand in vedere cele mai sus aratate, rezulta ca, din perspectiva legislatiei nationale in domeniul TVA aplicabila la data prezentei (valabila si in perioada de referinta pentru speta analizata) este justificata pozitia Administratiei Fiscale pentru Nerezidenti, motiv pentru care urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de X impotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x emisa de AFCN, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei.

Pentru considerentele aratate si in temeiul dispozitiile art. 294 alin 1, art. 301, art. 302 alin 1 lit a), art. 316 alin 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, pct. 72 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 1/2016, art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **X** impotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x emisa de AFCN, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.